ברוזדער מאַרק

העכסטע אינטערעסאנטער און שפאנענדער רעמאן

(פארוועגונג)

— איר האט רעכט, אבער דא קען איך מיט אייך ניט רייד'ן. עס איז דאך א שוינק וואו עס קומען אריין מענטשן.

— נו, גוט, דאן קומט מיט מיר אין דער היכטער שטוב.

זוערדלאנד איז ענגענגען מיט אים אין דער היכטער שטוב. וען זיי זיינען אריינ־געקומען אין קלייענם הויף, האט וועדלאנד צו אים גענומען.

— איך וויל איר זאלט מיר וויין, וויי אזוי איר האט זיך אונטערגעהערט, וויי די עלטרן פון דער נאכט האבן געריסן אין אויפ־זיערע פאראזאלנגען.

דער גראבער גאטליב האט אנפאנגס ניט נעוואלט וויין וי אזוי ער האט אויסגע־בויערט לעכער אין דער וואנט, דורך וועל־כע ער קען אלעס הערן און אלעס זעהן. אבער וועדלאנד האט אזוי לאנג גערעדט אז ער מוז עס זעהן, אז דער גראבער גאטליב האט נאכגענעבן און האט אים אלעס גע־וויזן.

וועדלאנד האט נעוואוסט וי אזוי ארום צוגיין מיט אזעלכע מענטשן. קיום האט אים דער גראבער גאטליב נעווייזן וי אזוי ער קען זעהן און הערן וואס עס קומט פאר אין זיין מיטינגס לאקאל. האט וועדלאנד אויסגערופן:

— דאס איז דאך נרויסארטיק. איר זייט דאך א קינסלער, מר. גאטליב.

— דאס איז נאך ניט אלעס ! האט דער גראבער גאטליב שטאלצירט.

— וואס נאך ?

— וויל איר זעהן וואס עס טוט זיך אין שענק פון מיין שכנה, די באבא יאגא?

— נעווים, מר. גאטליב ! א שאד וואס איר זייט ניט אריינגעטראטן אין דער גע־היים פאליציי ! איר זייט דאך א גרויסער קינסלער ! דאס טוט איך זעהן !

— קומט איך וועל אייך שוין אלעס ווייזן.

ער האט אים צוגעפירט צו דער וואנט פון באבא יאגאס היכטער שטוב. האט צור נערוקס א הילצערנע באנק, וועלכע ער האט אויסגעמ וויל אום צו זעהן וואס עס טוט זיך אין יענעם ציכער האס מען זעהט אויף דער באנק. — שטעלט אייך אויף דער באנק, קוקט רעכטס. האט דער גראבער גאטליב נעזאגט.

וועדלאנד האט נעטאן וי דער גראבער גאטליב האט אים נעהייסן, און האט א קוקס נעטאן אן דעם וואס עס קומט פאר אין זיין מיטינגס לאקאל. האט וועדלאנד אויסגערופן :

— דאס איז דאך נרויסארטיק. איר זייט דאך א קינסלער, מר. גאטליב.

— דאס איז נאך ניט אלעס ! האט דער גראבער גאטליב שטאלצירט.

— וואס נאך ?

— וויל איר זעהן וואס עס טוט זיך אין שענק פון מיין שכנה, די באבא יאגא?

— נעווים, מר. גאטליב ! א שאד וואס איר זייט ניט אריינגעטראטן אין דער היכ־טער שטוב. וען זיי זיינען אריינ־געקומען אין קלייענם הויף, האט וועדלאנד צו אים גענומען.

— איך וויל איר זאלט מיר וויין, וויי אזוי איר האט זיך אונטערגעהערט, וויי די עלטרן פון דער נאכט האבן געריסן אין אויפ־זיערע פאראזאלנגען.

דער גראבער גאטליב האט אנפאנגס ניט נעוואלט וויין וי אזוי ער האט אויסגע־בויערט לעכער אין דער וואנט, דורך וועל־כע ער קען אלעס הערן און אלעס זעהן. אבער וועדלאנד האט אזוי לאנג גערעדט אז ער מוז עס זעהן, אז דער גראבער גאטליב האט נאכגענעבן און האט אים אלעס גע־וויזן.

וועדלאנד האט נעוואוסט וי אזוי ארום צוגיין מיט אזעלכע מענטשן. קיום האט אים דער גראבער גאטליב נעווייזן וי אזוי ער קען זעהן און הערן וואס עס קומט פאר אין זיין מיטינגס לאקאל. האט וועדלאנד אויסגערופן :

— דאס איז דאך נרויסארטיק. איר זייט דאך א קינסלער, מר. גאטליב.

— דאס איז נאך ניט אלעס ! האט דער גראבער גאטליב שטאלצירט.

— וואס נאך ?

— וויל איר זעהן וואס עס טוט זיך אין שענק פון מיין שכנה, די באבא יאגא?

— נעווים, מר. גאטליב ! א שאד וואס איר זייט ניט אריינגעטראטן אין דער היכ־טער שטוב. וען זיי זיינען אריינ־געקומען אין קלייענם הויף, האט וועדלאנד צו אים גענומען.

— איך וויל איר זאלט מיר וויין, וויי אזוי איר האט זיך אונטערגעהערט, וויי די עלטרן פון דער נאכט האבן געריסן אין אויפ־זיערע פאראזאלנגען.

דער גראבער גאטליב האט אנפאנגס ניט נעוואוסט